

РЕШЕНИЕ

№ 276

гр. Горна Оряховица, 12.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОРНА ОРЯХОВИЦА, II СЪСТАВ, в публично заседание на девети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Емануел В. Вардаров

при участието на секретаря Мариянка Г. Къцаркова
като разгледа докладваното от Емануел В. Вардаров Гражданско дело № 20224120100288 по описа за 2022 година

Иск за развод с правно основание чл. 49 ал.1 от СК.

Ищцата Д. П. П. (чрез адв. Н. В. В. от ВТАК) твърди в исковата си молба, че с Д. ЕВТ. П. са сключили граждански брак на 23.05.1998г. в гр. Г. Оряховица, за което бил изготвен Акт №****. за сключен граждански брак на Общ. Г. Оряховица. От брака си имат родено едно дете - вече пълнолетно. Семейното жилище на съпрузите, собственост на майката на ответника, е в с. К. ул. **** Общ. Г. Оряховица. Според ищцата отношенията между съпрузите се влошили през лятото на 2021г, когато ответникът започнал да се държи необичайно. Станал затворен, рязък и избухлив. Отклонявал опитите на съпругата си за разговор като твърдял, че няма никаква причина за странното му поведение. През м. юли. 2021г. в дома им започнали да пристигат писма от фирми, претендиращи от ответника плащане на предоставени му парични заеми, както и съобщения от съдебни изпълнители за образувани срещу него изпълнителни производства. Това изумило ищцата, която не знаела за такива заемни средства и не били водени разговори за вземане на кредити. В същото време, ответникът започнал да дава все по-малко средства за семейния бюджет и не давал никакви обяснения. Натискът от кредиторите чрез телефонни обаждания и заплашителни писма станал непоносим за съпругата, която дори не знаела за наличието на тези задължения. Същевременно ответникът продължил с безхаберното си отношение към натрупаните от него дългове и отказвал да обясни действията си. През м. декември. 2021г. Д. ЕВТ. П. безпричинно напуснал работа и цялата финансова тежест в семейството останала върху ищцата. От години страните се занимавали с животновъдство, с приходите от което подпомагали семейната издръжка. Ответникът започнал да разпродава животните, без да се консултира със съпругата си и без да дава дори част от получените средства за домакинството. Очевидно парите от продажбата

на животните не отивали за погасяване на паричните му задължения, тъй като кредиторите продължавали да търсят вземанията си и размерът им лавинообразно нараствал. Всичко това изострило до крайност съпругеските отношения, скандалите станали ежедневие и на 04.01.2022г. ищцата напуснала семейното жилище. Ищцата твърди, че окончателно е загубила доверие в съпруга си и се чувства предадена от него. Въпреки опитите и да разбере причината за поведението на ответника, за да намерят заедно разрешение на проблема му, ако такъв съществува, той категорично отказвал какъвто и да било диалог. Към момента съпрузите са напълно отчуждени и доверителката ми счита, че възстановяването на нормалните съпругески отношения между тях било невъзможно. Намира, че бракът е дълбоко и непоправимо разстроен и не следва да продължава да съществува само формално. Ищцата счита, че със своето поведение не била дала повод за разпадането на брачната връзка и вина за дълбокото и непоправимо разстройство на брака има единствено ответникът. Моли съда да постанови решение, с което да бъде прекратен бракът и с ответника с развод, поради настъпилото дълбоко и непоправимо разстройство, като се приеме, че вината за него е изцяло на ответника. Да бъде предоставено ползването на семейното жилище, намиращо се в с.К. ул.**** Общ.Г.Оряховица на Д. ЕВТ. П.. След прекратяване на брака Д.П. Д. желае да носи предбрачното си фамилно име – Д.. Претендира направените по делото разноски.

Ответникът Д. ЕВТ. П. в съдебно заседание дава съгласието си бракът да бъде прекратен с развод.

Съдът, след като прецени доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства съгласно разпоредбите на ГПК, приема за установено следното:

Безспорно е, че Д. ЕВТ. П. и Д. П. П. са сключили граждански брак на 23.05.1998г. в гр.Г.Оряховица, за което бил изготвен Акт№****. за сключен граждански брак на Общ. Г.Оряховица. През време на брака си страните родена дъщеря им Е.Д. П., която е навършила пълнолетие.

С цел установяването на твърдяното дълбоко и непоправимо разстройство на брака по делото бяха ангажирани гласни доказателства. СвС.И.Д. познава страните. Заявява, че семейството на Д. ЕВТ. П. и Д. П. П. било за пример в с.К.. Миналата година Д.П. и се обадила и и казала, че овцете са продадени и че идвали някакви писма за пари. Мъжът и не искал да и каже къде са овцете, къде са парите им. Тогава ищцата и казала, че ще подаде дело за развод. Св.Ц.П.Д.(брат на Д. П. П.) Знаем от сестра си, че Д. ЕВТ. П. започнал да получава някакви писма за задължения. Д. П. П. много пъти го е питала къде са парите, той не и казвал нищо. Разбрал, че ответникът продавал и овцете, собственост на семейството. Според свидетеля, ищцата се чувствала пренебрегната и излъгана. Тя не знаела къде отиват тези пари, а били семейство от 25 години. Между съпрузите нямало диалог. Съдът дава вяра на свидетелските показания, като непротиворечащи на останалия доказателствен материал.

Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът счита, че искът за развод е основателен и следва да бъде уважен.

Съдът приема, че настъпилата фактическа раздяла е довела до изпразване на брачната връзка от съдържанието, което изискват законът и моралът. Между съпрузите липсва уважение, доверие, предвид настъпилото между тях отчуждение. Така бракът е опразнен от онова съдържание, което влага в него закона и морала. Това довежда до разкъсване на семейната общност, като брачната връзка съществува само формално. От години съпрузите се занимавали с

животновъдство, с приходите от което подпомагали семейната издръжка. Ответникът започнал да разпродава животните, без да се консултира със съпругата си и без да дава дори част от получените средства за домакинството. В същото време се появявали и парични задължения, като размерът им лавинообразно нараствал, без да се изяснявал техният произход. Установява се липсата на взаимна грижа между съпрузите, планове за общо бъдеще и съществуване като семейство. Това състояние на отношенията между съпрузите обективно не може да се преодолее. Предвид гореизложеното, съдът намира, че брачната връзка е изпразнена от предписаното от закона съдържание и не съответства на добрите нрави, поради което бракът се явява дълбоко и непоправимо разстроен, като съществува само формално. Всичко това, съдът приема като индиция за безпредметността на бъдещото съществуване на брака. Ето защо съдът намира, че следва да прекрати брака на страните с развод по реда на чл.49 ал.1 от СК, поради настъпилото дълбоко и непоправимо разстройство на брачната връзка.

При изрично искане на ищцовата страна за произнасяне относно вината и при условията на чл.49 ал.3 от СК, съдът приема и следва да се прогласи, че вина за настъпилото дълбоко и непоправимо разстройство е на съпруга Д. ЕВТ. П.. Преди всичко, с оглед на събраните по делото доказателства, съдът възприема, че поведението на ответника Д. ЕВТ. П. е основната причина за неразбирателството между съпрузите. По категоричен и несъмнен начин се доказаха, наведените в исковата молба брачни провинения на ответника, рефлектирали отрицателно върху отношенията между съпрузите. Това се изразява безотговорното му отношение към семейния начин на живот, тъй като укоримо се е самоосвободил от отговорностите си като съпруг. Установява се, че балансът в семейните отношения е бил нарушен по повод на това, че съпругът постепенно започнал да взема множество кредити и заеми от различни финансови институции, физически лица, като тези средства не били използвани за никакви спешни и неотложни нужди на семейството и за които обяснения не били дадени (ответникът не споделял със съпругата си за произхода на тези задължения). Към определен момент от брачното съжителство независимо от това, че и двамата съпрузи работили, те изпаднали в тежко финансово положение, защото дълговете се трупали и следвало да бъдат погасявани от общите доходи на семейството. Ответникът, въпреки дадените му указания по реда на чл.146 от ГПК не е проявил никаква процесуална активност чрез провеждане на насрещно/макар и непълно/ доказване да разруши сигурността, че наведените в исковата молба факти са се осъществили, и по този начин да разколебае у съда създаващото се убеждение относно фактическите твърдения на ищцата. Възприетото и описано поведение на ответника не е съвместимо с установените в закона и добрите нрави норми на съпругеско съжителство и е в противоречие с принципите на взаимно уважение и разбирателство в отношенията между съпрузите – чл.14 от СК. На следващо място, доказаното неучастие на Д. ЕВТ. П. в семейните задължения по отношение разходите свързани с домакинството и грижата за семейството също е безспорно тежко брачно провинение, тъй като грижата за осигуряване на семейното благополучие е дължимата насоченост на цялостното поведение на съпрузите в брачния живот - по аргумент на чл.17 от СК. Докато бракът не бъде прекратен съпрузите са длъжни да изпълняват произтичащите от него задължения. До влизане в сила на бракоразводното решение, съпругът не се освобождава от брачните си задължения (ППВС №10-1971г.). Не без значение е обстоятелството, че вследствие на това поведение на ответника, в семейството му се е создала нездрава среда. С оглед всичко изложено дотук, съдът прави извод, че доказаните по безспорен начин брачни нарушения на ответника са нарушили системата от взаимоотношения между съпрузите, бракът е опразнен от съдържанието

предписано от закона. Безспорно установеното по делото съществуване на формална брачна връзка представлява причина за допускане на развода. Не е установено по делото с поведението си ищцата да е допринесла за дълбокото и непоправимо брачно разстройство. Изложените в исковата молба причини са превърнали брачната връзка във формална. Като безполезен за съпрузите и социално неоправдан съдът следва да постанови прекратяване на брака на основание чл.49 ал.1, ал.3 от СК по вина ответника.

Според §1 от ДР на СК семейно е жилището, обитаваното от двамата съпрузи и техните ненавършили пълнолетие деца, т.е. ирелевантно е обстоятелството относно принадлежността на правото на собственост. Тук намира приложение и Постановление №12/28.11.1971г. на Пленума на ВС. Разпоредбата на чл.56 ал.1 изр.1 от СК повелява, че съдът предоставя ползването на семейното жилище на единия съпруг, ако той е поискал това и има жилищна нужда. В случая, следва да се приложи общото правило на чл.56 ал.1 от СК. Не се спори, че семейното жилище се ползва от Д. ЕВТ. П., като съпругата е напуснала семейното жилище в началото на 2022г. С оглед и заявеното желание на Д. П. П., ползването на семейното жилище, находящо се в с.К. ул.**** Общ.Г.Оряховица, следва да се предостави на Д. ЕВТ. П..

Съгласно чл.53 от СК след развода съпругът може да възстанови фамилното си име преди този брак, т.е. съдът дължи произнасяне единствено по заявено желание на съпругът/съпругата/, каквото в конкретния случай е налице. Съпругата, която при сключването на брака е приела фамилното име на своя съпруг, е заявила желание да носи предбрачното си фамилното си име Д.. По този начин, след прекратяване на брака Д. П. П. ще носи предбрачното си фамилното име и да се именува занапред – Д..

При този изход на делото и на основание чл.78 ал.1 от ГПК Д. ЕВТ. П. следва да бъде осъден да заплати на Д. П. П. направените по делото разноси в размер на 625.00лв.(първоначална държавна такса и адвокатско възнаграждение).

Предвид хипотезата на чл.329 ал.1 изр.1 от ГПК съдебните разноси по брачните дела се възлагат върху виновния съпруг. За да определи размера на окончателната държавна такса по допускането на развода, съдът следва да се съобрази и с доходите на страните. Съдът определя окончателната ДТ по допускането на развода по т.6.2 по Тарифа за ЗДТССГПК в размер на 30.00лв. В този смисъл Д. ЕВТ. П.(виновен съпруг – чл.329 ал.1 изр.1 от ГПК) следва да бъде осъден да заплати по сметката на Горнооряховския районен съд сумата 30.00лв. – окончателна ДТ по допускането на развода, както и 5.00лв. - ДТ по чл.11 от Тарифа за ДТССГПК за служебно издаване на изпълнителен лист.

Водим от изложените съображения и на основание чл.258 и сл. от ГПК, чл.7 ал.2 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА С РАЗВОД сключения граждански брак на 23.05.1998г. в гр.Г.Оряховица, за което бил изготвен Акт №****. за сключен граждански брак на Общ. Г.Оряховица, между Д. ЕВТ. П. с ЕГН*****, с постоянен и настоящ адрес: с.К. ул**** Общ.Г.Оряховица, и Д. П. П. с ЕГН ....., с постоянен и настоящ адрес: с.К. ул**** Общ.Г.Оряховица, **ПОРАДИ НАСТЪПИЛОТО ДЪЛБОКО И НЕПОПРАВИМО РАЗСТРОЙСТВО НА БРАКА** по реда на чл.49 ал.1 от СК.

ВИНАТА за настъпилото дълбоко и непоправимо разстройство е на Д. ЕВТ. П..

ПРЕДОСТАВЯ ползването на семейното жилище, находящо се в с.К. ул.****
Общ.Г.Оряховица - на Д. ЕВТ. П. с ЕГН*****.

ПОСТАНОВЯВА Д. П. П. да носи след прекратяване на брака предбрачното си фамилно
име Д.

ОСЪЖДА Д. ЕВТ. П. с ЕГН***** , с постоянен и настоящ адрес: с.К. ул****
Общ.Г.Оряховица, ДА ЗАПЛАТИ на Д. П. П. с ЕГН..... , с постоянен и настоящ адрес: с.К.
ул**** Общ.Г.Оряховица , сумата 625.00лв./шестстотин двадесет и пет лева/, представляваща
направените по делото разноски.

ОСЪЖДА Д. ЕВТ. П. с ЕГН***** , с постоянен и настоящ адрес: с.К. ул****
Общ.Г.Оряховица, ДА ЗАПЛАТИ по сметката на ГОРНООРЯХОВСКИЯ РАЙОНЕН СЪД: сумата
30.00лв./тридесет лева/, представляваща окончателна държавна такса по чл.6.3 от Тарифа към
ДТССГПК по допускане на развода за развода; сумата 5.00лв./пет лева/, представляваща ДТ по
чл.11 от Тарифа за ДТССГПК за служебно издаване на изпълнителен лист.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Великотърновския окръжен съд в
двуседмичен срок, считано от датата на получаване на съобщението, че е изготвено и обявено.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Съдия при Районен съд – Горна Оряховица: _____